Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (девети състав)

11 юли 2018 година*

„Преюдициално запитване — Директива 1999/5/ЕО — Взаимно признаване на съответствието на радионавигационно оборудване и далекосъобщително крайно оборудване — Наличие на хармонизирани стандарти — Необходимост за производителя да се обърне към нотифициран орган — Поставяне на идентификационния номер на нотифициран орган“

По дело C-192/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Consiglio di Stato (Държавен съвет, Италия) с акт от 23 февруари 2017 г., постъпил в Съда на 13 април 2017 г., в рамките на производство по дело

COBRA SpA

срещу

Ministero dello Sviluppo economico,

СЪДЪТ (девети състав),

състоящ се от: C. Vajda (докладчик), председател на състава, K. Jürimäe и C. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от P. Garofoli, avvocato dello Stato,

– за Европейската комисия, от G. Gattinara и D. Kukovec, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: италиански.

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 година относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие (ОВ L 91, 1999 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 26, стр. 73), изменена с Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. (ОВ L 188, 2009 г., стр. 14) (наричана по-нататък „Директива 1999/5“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между COBRA SpA и Ministero dello Sviluppo economico (Министерство на икономическото развитие, наричано по-нататък „MISE“) по повод на липсата на идентификационен номер на нотифицирания орган върху произвежданите от COBRA устройства и върху опаковките им.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Директива 1999/5 е отменена и заменена с действие от 13 юни 2016 г. от Директива 2014/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година за хармонизирането на законодателствата на държавите членки във връзка с предоставянето на пазара на радиосъоръжения и за отмяна на Директива 1999/5/ЕО (ОВ L 153, 2014 г., стр. 62). С оглед обаче на датата на настъпване на фактите по главното производство настоящото преюдициално запитване е разгледано по отношение на Директива 1999/5.

4 Съображения 14, 27 и 32 от Директива 1999/5 са гласяли:

„(14) като имат предвид, че следва да се положат грижи радиооборудването и далекосъобщителното терминално оборудване да не представлява опасност за здравето, която може да бъде избегната;

[…]

(27) като имат предвид, че е от обществен интерес да съществуват хармонизирани стандарти на европейско равнище във връзка с проектирането и производството на радиооборудване и крайно далекосъобщително оборудване; като имат предвид, че съответствието с тези хармонизирани стандарти поражда презумпция за съответствие със съществените изисквания; като имат предвид, че се допускат и други средства за доказване на съответствието [със съществените] изисквания;

[…]

(32) като имат предвид, че следва да се допусне свободното движение на радиооборудването и крайното далекосъобщително оборудване, които съответстват на съответните съществени изисквания; като имат предвид, че такова оборудване следва да бъде разрешено да влезе в употреба по предназначение; като имат предвид, че допускането за използване може да бъде предмет на издаване на разрешителни за ползване на радиочестотния спектър и предоставяне на съответната услуга“.

5 Член 1 от тази директива, озаглавен „Обхват и цел“, е предвиждал в параграф 1:

„Настоящата директива установява регулаторна рамка за пускането на пазара, свободното движение и въвеждането в употреба в Общността на радиооборудването и крайното далекосъобщително оборудване“.

6 Член 2 от посочената директива, озаглавен „Определения“, е гласял:

„По смисъла на настоящата директива се прилагат следните определения:

[…]

в) „радиооборудване“ означава продукт или съответен компонент от него, които може да осъществи комуникация чрез излъчване и/или приемане на радиовълни, като използва спектъра, разпределен за наземна/космическа радиовръзка;

[…]

з) „хармонизиран стандарт“ означава техническа спецификация, приета от признат орган по стандартизация с мандат от Комисията в съответствие с процедурите, определени в Директива 98/34/ЕО [на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 204, 1998 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207)] за целите на създаването на европейско изискване, съответствието с която не е задължително“.

7 Член 3 от същата директива, озаглавен „[Съществени] изисквания“, е гласял в параграф 1:

„За всяка апаратура се прилагат следните съществени изисквания:

а) опазването на здравето и безопасността на потребителя и на всяко друго лице, включително целите по отношение на изискванията за безопасност съгласно Директива 73/23/ЕИО [на Съвета от 19 февруари 1973 година за сближаване на законодателствата на държавите членки, отнасящи се до електрически съоръжения, предназначени за използуване при някои ограничения на напрежението (ОВ L 77, 1973 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 1, стр. 226)], но без да се прилага ограничение за напрежението;

б) изискванията за защита по отношение на електромагнитната съвместимост, които се съдържат в Директива 89/336/ЕИО [на Съвета от 3 май 1989 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки относно електромагнитната съвместимост (ОВ L 139, 1989 г., стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 9, стр. 163)]“.

8 Член 5 от Директива 1999/5, озаглавен „Хармонизирани стандарти“, е предвиждал в параграф 1:

„Когато апаратурата отговаря на съответните хармонизирани стандарти или на части от тях, чиито референтни номера са били публикувани в Официален вестник на Европейските общности, държавите членки допускат, че тя отговаря на съществените изисквания, посочени в член 3 така, както е обхванатата от посочените хармонизирани стандарти или части от тях“.

9 Член 7 от тази директива, озаглавен „Въвеждане в употреба и право на свързване“, е гласял в параграф 1:

„Държавите членки разрешават въвеждане в употреба на апаратура по нейното предназначение, когато тя отговаря на съответните съществените изисквания, установени в член 3 и на другите съответни разпоредби на настоящата директива“.

10 Член 10 от посочената директива, озаглавен „Процедури за оценка на съответствието“, е гласял:

„1. Процедурите за оценка на съответствието, установени в този член се използват, за да се докаже, че апаратурата отговаря на всички приложими [съществени] изисквания, установени в член 3.

[…]

3. Крайното далекосъобщително оборудване, което не използва спектъра, разпределен за наземни/космически радиосъобщения и получава части от радиооборудването, е предмет на процедурите, определени във всяко от приложения II, IV или V, по избор на производителя.

4. Когато производителят е приложил хармонизираните стандарти, посочени в член 5, параграф 1, радиооборудването, която не попада в обхвата на параграф 3, е предмет на процедурите, описани в приложения III, IV или V, по избор на производителя.

5. Когато производителят не е приложил хармонизираните стандарти или ги е приложил частично, посочени член 5, параграф 1, радиооборудването, което не попада в обхвата на параграф 3 от настоящия член, е предмет на процедурите, описани в приложения IV или V, по избор на производителя.

[…]“.

11 Съгласно член 11 от същата директива, озаглавен „Нотифицирани и контролни органи“:

„1. Държавите членки нотифицират Комисията за органите, които са посочили за извършване на съответните задачи, посочен в член 10. Държавите членки прилагат критериите, установени в приложение VI при определянето на тези органи.

2. Държавите членки нотифицират Комисията за властите, установени на тяхната територия, които изпълняват контролните задачи във връзка с действието на настоящата директива.

[…]“.

12 Член 12 от Директива 1999/5, озаглавен „CE маркировка“, е предвиждал в параграф 1:

„Апаратурата, която отговаря на всички приложими [съществени] изисквания, носи CE маркировка за съответствие, посочена в приложение VII. Тя се поставя на отговорност на производителя, негов упълномощен представител в Общността или на лицето, което отговаря за пускането на апаратурата на пазара.

Когато се прилагат процедурите, посочени в приложения III, IV и V, маркировката се придружава от идентификационния номер на нотифицирания орган, посочен в член 11, параграф 1. Освен това, радиооборудването се придружава от идентификатор на класа оборудване, когато е бил даден такъв идентификатор. На оборудването може да се поставя и всякаква друга маркировка, при условие че това не намалява видимостта и четливостта на CE маркировката“.

13 Приложение III към тази директива относно процедурата за оценка на съответствието, посочена в член 10, параграф 4 (Вътрешен производствен контрол плюс специфични изпитвания на апаратурата), е гласяло:

„Настоящото приложение се състои от приложение II плюс следните допълнителни изисквания:

За всеки тип апаратура трябва да бъдат извършвани всички съществени серии радиоизпитвания от производителя или от негово име. Определянето кои от сериите изпитвания са съществени е отговорност на нотифицирания орган, избран от производителя, освен когато наборите изпитвания са определени в хармонизираните стандарти. Нотифицираният орган трябва да вземе предвид предходните решения от нотифицирани органи, действащи съвместно.

Производителят или неговият упълномощен представител, установен в Общността или лицето, което отговаря за пускането на апаратурата на пазара, трябва да декларира, че тези изпитвания са извършени и че апаратурата отговаря на съществените изисквания, и трябва да постави идентификационния номер на нотифицирания орган по време на производствения процес“.

14 Съгласно точка 3 от приложение VII към посочената директива, относно маркировката на оборудването, посочена в член 12, параграф 1 от същата директива, CE маркировката се поставяла на продукта или на пластината с данни. Освен това тази маркировка се поставяла на опаковката, ако има такава, и на придружаващите документи.

Италианското право

15 Decreto legislativo n. 269 — Attuazione della direttiva 1999/5/CE riguardante le apparecchiature radio, le apparecchiature terminali di telecomunicazione ed il reciproco riconoscimento della loro conformità (Законодателен декрет № 269 за прилагането на Директива 1999/5/ЕО относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие) от 9 май 2001 г. (редовна притурка към GURI № 156 от 7 юли 2001 г., наричан по-нататък „Законодателен декрет № 269/2001“), в редакцията му, в сила към момента на фактите по главното производство, е предвиждал в член 11, параграф 3, че „[к]райното далекосъобщително оборудване, което не използва спектъра, разпределен за наземни и космически радиосъобщения, и получава части от радиооборудването, е предмет на процедурите за оценка на съответствието, определени във всяко от приложения II, IV и V към настоящия декрет, по избор на производителя“.

16 Съгласно член 11, параграф 4 от този законодателен декрет „[к]огато производителят е приложил хармонизираните стандарти, посочени в член 5, параграф 1, радиооборудването, което не попада в обхвата на параграф 3, е предмет на процедурите, описани в приложение III, IV или V към настоящия декрет, по избор на производителя“.

17 Член 13 от посочения законодателен декрет е гласял, че „[а]паратурата, която отговаря на всички приложими съществени изисквания, носи CE маркировка за съответствие, посочена в приложение VII. Тя се поставя на отговорност на производителя, негов упълномощен представител в Общността или на лицето, което отговаря за пускането на апаратурата на пазара. Когато се прилагат процедурите, посочени в приложение III, IV или V, маркировката се придружава от идентификационния номер на нотифицирания орган, посочен в член 12, параграф 1“.

18 Приложение III към същия законодателен декрет е предвиждало, че „[з]а всеки тип апаратура трябва да бъдат извършвани всички съществени серии радиоизпитвания от производителя или от негово име. Определянето кои от сериите изпитвания са съществени, е отговорност на нотифицирания орган, избран от производителя, освен когато наборите изпитвания са определени в хармонизираните стандарти“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

19 COBRA е предприятие от сектора на битовата електроника, което продава с марката Pascal предавател за домашно ползване, който се инсталира в близост до източник на аудио или видео сигнал, прихваща сигнала от този източник и го изпраща за слушане или гледане към телевизор, разположен на разстояние до 100 метра. Това изпращане на сигнала използва радиовръзката и следователно представлява предаване на сигнал чрез радиочестота.

20 MISE е компетентно да контролира този вид устройства в Италия. В хода на проверка, извършена на 18 май 2011 г., то установява, че върху предлаганите за продажба на потребителите екземпляри на устройства от тази марка идентификационният номер на нотифициран орган по смисъла на Директива 1999/5 не е бил поставен нито върху устройството, нито върху опаковката, а единствено върху упътването, предоставено с апарата.

21 Считайки, че тази информация трябвало да се намира върху самото устройство, за да се спазят изискванията по Директива 1999/5 и по Законодателен декрет № 269/2001, с който тази директива е транспонирана в италианското право, MISE разпорежда с административен акт изземването на апаратите, считани за нередовни, и налага санкция на COBRA. Освен това с решение от 22 юни 2011 г. то разпорежда на това дружество да приведе в съответствие конфискуваните продукти, както и тези, които вече са били пуснати на италианския пазар.

22 COBRA подава жалба срещу това решение пред Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Регионален административен съд Лацио, Италия) като изтъква, че това решение почива на неправилен прочит на Директива 1999/5, и по-специално на параграф 2 от приложение III към нея. Тази юрисдикция отхвърля жалбата, приемайки, че Директива 1999/5 и Законодателен декрет № 269/2001 налагат указването на нотифицирания орган, отговорен за правилното извършване на проверката за съответствие върху въпросните апарати с марката Pascal. След това COBRA подава въззивна жалба до Consiglio di Stato (Държавен съвет, Италия), пред който още веднъж изтъква несъвместимостта на разглежданото решение с Директива 1999/5.

23 Consiglio di Stato (Държавен съвет) констатира, че съответните устройства попадат в приложното поле на Директива 1999/5, поради това че са радиооборудване по смисъла на член 10, параграф 4 от тази директива. Той уточнява, че съгласно член 5 от посочената директива съществените изисквания, посочени в член 3 от нея, се считат за изпълнени за продуктите, които отговарят на хармонизираните стандарти. Освен това той отбелязва очевидна непоследователност в Директива 1999/5, що се отнася до съответствието на радиооборудването със съществените изисквания, посочени в член 3 от тази директива. Съгласно член 12, параграф 1, втора алинея от посочената директива апаратите, които отговарят на всички съществени изисквания, носят CE маркировка за съответствие, предвидена в приложение VII към нея, но посочената разпоредба предвиждала също, когато се прилага процедурата по приложение III към същата директива, че тази маркировка трябва да се придружава от идентификационния номер на нотифицирания орган. За сметка на това според Consiglio di Stato (Държавен съвет) от това приложение III следва, че когато съществени серии радиоизпитвания, които трябва да се извършат, са били определени в хармонизирани стандарти, не е необходимо поставянето на CE маркировката да е придружено от идентификационния номер на нотифицирания орган.

24 Consiglio di Stato (Държавен съвет) счита за нелогично и в разрез с принципите на пропорционалност и адекватност да се налага намесата на нотифициран орган, когато съществуват хармонизирани стандарти на европейско равнище. Подобен подход бил потвърден с обяснителна бележка на Комисията относно тълкуването на Директива 1999/5, според която, когато хармонизирани стандарти посочват всички технически радиоизпитвания, производителят, който се съобразява с тях, не е длъжен да посочи върху продукта номера на нотифициран орган.

25 При тези условия Consiglio di Stato (Държавен съвет) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли Директива [1999/5] да се тълкува в смисъл, че производителят — който прилага предвидената в параграф 2 от приложение III към Директивата процедура при наличието на хармонизирани стандарти, определящи набора от съществени радиоизпитвания, които следва да се извършат — следва да се обърне към нотифициран орган и следователно да добави към маркировката CE (удостоверяваща съответствието на предвидените в Директивата основни изисквания) идентификационния номер на този орган?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли производителят — след като е приложил предвидената в параграф 2 от приложение III [към Директива 1999/5] процедура при наличието на хармонизирани стандарти, определящи набора от съществени радиоизпитвания, които следва да се извършат, и след като по своя воля се е обърнал към нотифициран орган с молба да потвърди списъка на посочените изпитвания — да добави към маркировката CE (удостоверяваща съответствието на предвидените в [тази директива] основни изисквания) идентификационния номер на нотифицирания орган?

3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, трябва ли производителят — след като е приложил предвидената в параграф 2 от приложение III [към Директива 1999/5] процедура при наличието на хармонизирани стандарти, определящи набора от съществени радиоизпитвания, които следва да се извършат, и след като впоследствие по своя воля се е обърнал към нотифициран орган с молба да потвърди списъка на посочените изпитвания и по своя воля е приложил към продукта идентификационния номер на органа, към който се е обърнал — да постави идентификационния номер на органа както върху продукта, така и върху съответната опаковка?“.

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

26 Следва на първо място да се констатира, че от акта за преюдициално запитване не става ясно коя процедура е следвал жалбоподателят в главното производство, за да оцени съответствието на разглеждания апарат със съществените изисквания, посочени в член 3 от Директива 1999/5. При все това вторият поставен от запитващата юрисдикция въпрос почива на предпоставката, че производител се е обърнал към нотифициран орган, но единствено с цел да потвърди списъка на сериите съществени радиоизпитвания, които следва да се извършат в рамките на хармонизирани стандарти. Следователно на запитващата юрисдикция следва да се отговори въз основа на тази предпоставка, като същевременно ѝ се остави задачата да провери дали тя е налице.

27 На второ място следва да се отбележи, че съгласно член 1, параграф 1 от Директива 1999/5 тя се прилага към радиооборудване, както то е определено в член 2, буква в) от нея. От акта за преюдициално запитване следва, че разглежданото устройство е радиооборудване по смисъла на последната разпоредба.

По първия въпрос

28 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/5 трябва да се тълкува в смисъл, че когато производителят на радиооборудване прилага предвидената в параграф 2 от приложение III към тази директива процедура и използва хармонизирани стандарти, за да определи набора от изпитвания, посочени в този параграф, е длъжен да се обърне към нотифициран орган като посочения в член 11, параграф 1 от тази директива и следователно да добави към маркировката CE идентификационния номер на този орган.

29 При тълкуването на разпоредбите на правото на Съюза е важно да се вземе предвид не само техният текст, но и контекстът им и целите на правната уредба, от която те са част (решения от 19 септември 2000 г., Германия/Комисия, C-156/98, EU:C:2000:467, т. 50, от 25 октомври 2011 г., eDate Advertising и др., C-509/09 и C-161/10, EU:C:2011:685, т. 54 и от 26 юли 2017 г., Jafari, C-646/16, EU:C:2017:586, т. 73).

30 В това отношение текстът на член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/5 би могъл сам по себе си да оставя впечатлението, че при поставянето на маркировка CE върху радиооборудване е необходимо към тази маркировка да се добави идентификационният номер на нотифициран орган, посочен в член 11, параграф 1 от тази директива, в хипотезата на прилагане на процедурата за оценка на съответствието, посочена в приложение III към тази директива.

31 При все това с оглед на препращането, направено в този член 12, параграф 1, втора алинея, към процедурата за оценка на съответствието, посочена в това приложение III, следва за целите на буквалното тълкуване на тази разпоредба да се направи позоваване на текста на посоченото приложение III.

32 В това отношение от текста на въпросното приложение, на което се позовава посоченият член 12, параграф 1, втора алинея, следва, че намесата на нотифициран орган в хода на предвидената в нея процедура за оценка на съответствие не се изисква при всички обстоятелства.

33 Всъщност, на първо място, в рамките на тази процедура за оценка сериите съществени радиоизпитвания се извършват от „производителя“ или „от негово име“. На второ място, това приложение гласи, че „[о]пределянето кои от сериите изпитвания са съществени е отговорност на нотифицирания орган, избран от производителя, освен когато наборите изпитвания са определени в хармонизираните стандарти“.

34 Така от текста на приложение III към Директива 1999/5 следва, че съответствието на устройство със съществените изисквания, които съгласно член 10, параграф 1 от тази директива са посочените в член 3 от същата директива, може да бъде установено от самия производител, ако той извърши всички серии съществени радиоизпитвания, определени в хармонизираните стандарти. Вследствие на това само съгласно текста на това приложение тази процедура за оценяване не налага при всички обстоятелства намесата на нотифициран орган нито при избора на сериите радиоизпитвания, нито за тяхното извършване.

35 От това следва, че когато производителят е използвал хармонизираните стандарти при прилагането на процедурата за оценка на съответствието, посочена в приложение III към Директива 1999/5, текстът на член 12, параграф 1, втора алинея от посочената Директива 1999/5, разгледан в светлината на текста на приложение III към нея, трябва да се тълкува в смисъл, че не изисква намесата на нотифициран орган и при това положение — че не изисква поставянето на маркировката CE върху радиооборудване да се придружава от идентификационния номер на подобен орган.

36 Подобно тълкуване се потвърждава от контекста на член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/5.

37 Всъщност различно тълкуване би довело до налагане на намесата на нотифициран орган в положение, при което съответствието на разглежданото радиооборудване със съществените изисквания, посочени в член 3 от тази директива, е вече презумирано.

38 В това отношение член 10 от Директива 1999/5 предвижда процедури за оценка, с цел да се установи съответствието на апарат с посочените съществени изисквания по член 3 от нея. Този член 10 гласи в параграф 4, че когато производителят е приложил хармонизираните стандарти, радиооборудването се подлага, по избор на производителя, на процедурите за оценка, описани в приложение III, IV или V към тази директива. Както обаче беше посочено в точка 34 от настоящото решение, за визираната в приложение III към посочената директива процедура за оценка не е необходима намесата на нотифициран орган при всички обстоятелства.

39 Освен това член 5, параграф 1 от Директива 1999/5 предвижда, че когато апаратура отговаря на „хармонизираните стандарти“, определени в член 2, буква з) от тази директива като представляващи „техническ[и] спецификаци[и], приет[и] от признат орган по стандартизация […] за целите на създаването на европейско изискване, съответствието с ко[и]то не е задължително“, от това също се извежда презумпция за съответствие със съществените изисквания.

40 Тази презумпция е потвърдена както от съображение 27 от Директива 1999/5, което гласи, че „съответствието с […] хармонизирани стандарти поражда презумпция за съответствие със съществените изисквания“ и че „се допускат и други средства за доказване на съответствието с основните изисквания“, така и от приложение III към посочената директива, което освобождава производителя да използва нотифициран орган за предвидената в него процедура, когато съответствието на устройствата е било преценено въз основа на хармонизираните стандарти.

41 При положение че съответствието на устройство със съществените изисквания се презумира с използването на хармонизираните стандарти и с оглед на тълкуването, посочено в точка 34 от настоящото решение, според което не е необходима намесата на нотифициран орган, когато производител на радиооборудване е използвал тези стандарти, не би могло да се наложи на производител, който използва хармонизираните стандарти в рамките на прилагането на процедурата за оценка по приложение III към Директива 1999/5, да се обърне към нотифициран орган и вследствие на това да добави идентификационния номер на този орган към маркировката CE, положена върху радиооборудване.

42 Това тълкуване на член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/5 и на приложение III към тази директива е освен това съобразено с преследваната от посочената директива цел. Всъщност от съображения 14 и 32 от същата директива следва, че тя цели да гарантира свободното движение на стоките, като ограничава пречките за това свободно движение до националните изисквания, които са необходими и пропорционални, като същевременно следи радиооборудването да не представлява опасност за здравето, която може да бъде избегната.

43 В това отношение съгласно текста на член 1 от Директива 1999/5 тя установява регулаторна рамка за пускането на пазара, свободното движение и въвеждането в употреба в Съюза на подобно оборудване. От своя страна член 7 от тази директива предвижда, че държавите членки разрешават въвеждане в употреба на апаратура по нейното предназначение, когато тя „отговаря на съответните съществените изисквания“. Тези изисквания са определени в член 3 от Директива 1999/5 и обхващат по-конкретно опазването на здравето и безопасността на потребителя.

44 Както обаче беше констатирано в точки 39 и 40 от настоящото решение, член 5 от Директива 1999/5 установява презумпция, съгласно която съществените изисквания, посочени в член 3 от тази директива, са изпълнени, когато устройство е съобразено с хармонизираните стандарти. При това положение в подобна ситуация намесата на нотифициран орган не е необходима, за да се гарантира, че посоченото оборудване не носи опасност за здравето, която може да бъде избегната и следователно също не е необходима с цел опазването на здравето и безопасността на потребителя.

45 Това тълкуване се потвърждава от факта, че функцията на нотифицирания орган, както е определена в член 11, параграф 1 от Директива 1999/5, се състои само в извършването на „съответните задачи“, обхванати от предвидените в член 10 от тази директива процедури за оценка, а не да удостоверява съответствието на всички апарати със съществените изисквания по член 3 от нея.

46 Освен това в допълнение към анализа на текста, на контекста на член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/5, както и на целта на последната, посоченото в точка 35 от настоящото решение тълкуване е потвърдено с обяснителната бележка на Комисията относно тълкуването на Директива 1999/5. В частта, озаглавена *„Ambiguity in Annex III to the Directive*“, от тази бележка, следва, че когато хармонизираните стандарти посочват всички серии съществени радиотехнически изпитвания за радиооборудването, съобразилият се с тях производител не е длъжен да посочва върху това оборудване идентификационния номер на нотифициран орган. Посочената бележка подчертава, че нотифициран орган не участва в процедурата за съответствие по приложение III към Директива 1999/5, когато производител използва хармонизираните стандарти, и че при това положение задължението, посочено в член 12, параграф 1, втора алинея от тази директива, не намира приложение, когато посоченият производител е използвал хармонизираните стандарти.

47 С оглед на гореизложеното на първия въпрос следва да се отговори, че член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/5 трябва да се тълкува в смисъл, че производителят на радиооборудване, който прилага предвидената в параграф 2 от приложение III към посочената директива процедура и използва хармонизирани стандарти, за да определи набора от изпитвания, посочени в този параграф, не е длъжен да се обърне към нотифициран орган като посочения в член 11, параграф 1 от същата директива и следователно не трябва да добавя към маркировката CE идентификационния номер на този орган.

По втория въпрос

48 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/5 трябва да се тълкува в смисъл, че производителят на радиооборудване, който е приложил предвидената процедура в приложение III към тази директива, използвайки хармонизираните стандарти, определящи набора от съществени радиоизпитвания, които следва да се извършат, трябва да добави към маркировката CE идентификационния номер на нотифициран орган, към който се е обърнал по своя воля, без да е бил длъжен, с молба да потвърди списъка на съществените радиоизпитвания, съдържащи се в посочените хармонизирани стандарти.

49 С оглед на отговора, даден на първия въпрос, подобен производител не би могъл да се задължи да добави към маркировката CE идентификационния номер на нотифициран орган, когато се е консултирал с последния по своя воля, за да потвърди списъка на съществените радиоизпитвания, съдържащи се в посочените хармонизирани стандарти.

50 Всъщност, доколкото когато производител прилага процедурата за оценка на съответствието, посочена във параграф 2 от приложение III към Директива 1999/5, и използва хармонизирани стандарти, за да определи набора от изпитвания, посочени в този параграф, той не е длъжен да се обърне към нотифициран орган и следователно не трябва да добавя към маркировката CE идентификационния номер на този орган, от това следва, че производител не би могъл да бъде задължен да добавя към маркировката CE идентификационния номер на подобен орган, когато се е обърнал към него по своя воля.

51 Подобно тълкуване се потвърждава от факта, че както е отбелязала Комисията в своите писмени бележки, в случай че нотифицираният орган не е отговорен за избора на този набор от изпитвания, задължението да се укаже неговият идентификационен номер би се обезсмислило с оглед на преценките, направени в точка 40 от настоящото решение.

52 С оглед на гореизложеното на втория въпрос следва да се отговори, че член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/5 трябва да се тълкува в смисъл, че производителят на радиооборудване, който е приложил процедурата, посочена в приложение III към посочената директива, използвайки хармонизираните стандарти, определящи набора от съществени радиоизпитвания, които следва да се извършат, няма задължение да добавя към маркировката CE идентификационния номер на нотифициран орган, към който се е обърнал по своя воля, без да е бил длъжен, с молба той да потвърди списъка на съществените радиоизпитвания, съдържащи се в посочените хармонизирани стандарти.

По третия въпрос

53 С оглед на отговорите, дадени на първия и втория въпрос, не следва да се отговаря на този трети въпрос.

По съдебните разноски

54 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (девети състав) реши:

1) **Член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 година относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие, изменена с Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че производителят на радиооборудване, който прилага предвидената в параграф 2 от приложение III към посочената директива процедура и използва хармонизирани стандарти, за да определи набора от изпитвания, посочени в този параграф, не е длъжен да се обърне към**

нотифициран орган като посочения в член 11, параграф 1 от същата директива и следователно не трябва да добавя към маркировката CE идентификационния номер на този орган.

2) **Член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/5, изменена с Регламент № 596/2009, трябва да се тълкува в смисъл, че производителят на радиооборудване, който е приложил процедурата, посочена в приложение III към посочената директива, използвайки хармонизираните стандарти, определящи набора от съществени радиоизпитвания, които следва да се извършат, няма задължение да добавя към маркировката CE идентификационния номер на нотифициран орган, към който се е обърнал по своя воля, без да е бил длъжен, с молба той да потвърди списъка на съществените радиоизпитвания, съдържащи се в посочените хармонизирани стандарти.**

Подписи